

tion, det er ganske andre Synspunkter, som der skulle gøres gældende end ellers, og det er ogsaa en meget ubehagelig Bestilling. Jeg tror, at man langt hellere maa bestikke en fast sammensat Overstøttestatkommission, som har det Hverv, og som væsentlig gaar op deri, og jeg haaber ogsaa, at man maa kunne forliges i den Retning. Et æret Medlem har taget Forargelse af, at der er foreslaaet 8 Kr. i Diæter for Kommissionens Medlemmer, medens Rigsdagsmændene kun have 6 Kr. Om det er rigtigt, at Rigsdagsmændene have 6 Kr. og ikke mere, skal jeg ikke komme ind paa, men der er dog en væsentlig Forskel paa at faa Diæter for en hel Samling, for flere Maanedes, og saa Diæter, der kun gælder for et offentligt Hverv paa enkelte Dage. Det forekommer mig derfor, at man altid for Hverv, der ere meget kortvarige, bør give et noget højere daagligt Vederslag end f. Eks. det, der gives Rigsdagsmændene. Et æret Medlem nævnedes, at Domstolene havde ikke i Realiteten paakendt en Skatteplage, uagtet der staar her, ligesom det er den gamle Regel, at „de af Overligningskommissionen truffne Afgørelser ere endelige; dog kan den, der ikke anser sig skattepligtig i en Kommune, hvort han er ansat til Skat, bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paakendelse“. Det samme er Tilfældet nu, og det Tilfælde, det ærede Medlem nævnedes, var over for en Afgørelse af Ministeriet. Men det ærede Medlem vil jo se, at det, som Domstolene kunne og skulle paakende, er Skattepligten, med selve Afgørelsen have Domstolene ikke noget at gøre. Naar Domstolene have jagt: Vedkommende er skattepligtig i det Forhold, der paakendes om, saa ere de færdige, saa indlade de sig ikke paa at paakende, om Skatten i det enkelte Tilfælde er rigtig ansat. Et andet æret Medlem har været bange for den Bøde, der staar i § 4, 2—20 Kr. Jeg skal gøre opmærksom paa, at man nu ogsaa har Bestemmelser af den Art, om ikke Bødestemmelser, saa andre. Det vil f. Eks. findes i Købstadkommunallovens § 27, at ingen kan faa Medsættelse eller Forandring i sin Skat, med mindre det erkendes, at den er ansat 10 pCt. for højt eller for lavt. Det forekommer mig mindre heldigt at optage en Bestemmelse i denne Retning, og derfor er jeg gaaet ind paa denne.

Lovforslagets § 6 om bunden Næring og Firmaer er en overordentlig vigtig Paragraph. Den gaar jo ud paa, at naar en Person, der har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, uden for sin Opholdskommune driver bunden Næring, eller søger stadigt Erhverv o. s. v., falder han i Skat

paa den nærmere betegnede Maade. Ærede Medlemmer have ment, at denne Regel om den bundne Næring og om Firmaer — det andet, der staar, betyder nemlig Firmaanmeldelse — ikke var tilstrækkelig udtømmende. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at det er meget heldigt, at man i en Lov som denne har klare og sikre Bestemmelser at gaa efter, og naar man nævner bunden Næring og paa den anden Side Firmaanmeldelse, saa har man noget, man kan offentlig konstatere, hvad Djeblik det skal være. Saa siger man, jo, men bunden Næring er ikke ordnet fyldestgørende for Djeblikket, og det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojesen) mente, at man absolut maatte komme til ensartede Regler i den Retning. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, men det kan man for Djeblikket komme til ad administrativ Vej, og der er ikke Tvivl om, at ved det Gennemsyn, som netop nu skal ske, og naar Ministeriet approberer alle Vedtægter i den Retning, maa man have det Forhold ganske særlig for Øje. Om man maa gaa videre og komme til andre Bestemmelser, kan være et Spørgsmaal, men jeg tror at maatte anbefale, at man nærmere undersøger den Ting, thi det er overordentlig heldigt at vide, hvad man har at holde sig til. Jeg maa indrømme, at ved det, der her foreslaas, bunden Næring og andre Forretninger, der krævedes Firmaanmeldelse, er med det samme bortfaldet en stor Del Bestemmelser, som fandtes i tidligere Lovforslag, ogsaa i det ærede Medlems for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojesen) Lovforslag fra i Fjor. Her bortfalder nemlig med det samme de, der have personligt Ophold i en anden Kommune end der, hvor de egentlig have deres Erhverv eller Embede, uden at de drive den Slaags Næring, som omtales i § 6, der bortfalder f. Eks. alle Embedsmænd, Sagsførere og flere med disse lignende, f. Eks. Garnisonens Officerer, der bo uden for Erhvervskommunen. Det er et Spørgsmaal, der har aldeles afgørende Betydning for Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Medens tidligere Lovforslag ere gaaede Frederiksberg meget nær, ogsaa dette Lovforslag, som det oprindeligt forelaa i Fjor, gør det nu foreliggende Forslag det i Bistætheden ikke; Endringen har en aldeles eminent Betydning i den Retning. Jeg tør ikke sige, at Frederiksberg ikke ved Lovforslagets Gennemførelse vil lide nogen Skade, blive noget ringere stillet end nu, men det vil ikke blive ret meget. Jeg har en foreløbig Opførelse derover, som jeg skal tilbageholde indtil videre; men den Maade, hvorpaa man her har ordnet For-